

РЕШЕНИЕ

№ 1373

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8874** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба от С. Н. Н. срещу мълчалив отказ на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” (ГДИН) да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация с вх. № М-681 от 29.07.2024 г.
С жалбата се иска отмяна на мълчаливия отказ, както и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. В открито съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез упълномощения си процесуален представител адв. М. изразява становище, че исканата информация не е получена по надлежния ред. Целта на ЗДОИ била да се осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се съхраняват от държавен орган във връзка с неговите правомощия. В тази връзка посочва, че не са спазени изричните разпоредби на чл.28, ал.1 и ал.2 относно формата, съдържанието и връчването. Не била спазена императивната законова разпоредба, която задължава субекта по чл.3 от ЗДОИ да се произнесе писмено с решение и да го връчи в указания срок и по този начин се нарушава правото на защита на жалбоподателя. Искане се отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на задължения субект за ново произнасяне по заявлението в определен от съда срок. Претендират се разнески.
Ответникът - главният директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че в отговор на подаденото от Н. заявление, на същия е предоставено извлечение от бюджета на

ГДИН за 2024 г., поради което не бил налице мълчалив отказ. Моли съда да отхвърли жалбата, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения преклузивен срок по чл.149, ал.2 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

В Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е постъпило заявление с № М-681/29.07.2024г. от С. Н. Н., с което е поискано предоставяне на достъп до следната информация: 1. Какъв размер е бил целият финансов бюджет на ГДИН за 2024 г.; 2. Към датата на депозиране на заявлението, каква част от бюджета е изразходван?

В отговор с писмо с рег. № 10595/05.09.2024г. ГДИН предоставя извлечение от бюджета на ГДИН за 2024г. и отчета към 31.08.2024г. Няма данни процесното писмо да е връчено на жалбоподателя.

При тези данни съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им (чл.12, ал.1 и ал.2), а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон.

Субектите, задължени да предоставят обществена информация, са посочени в чл.3 от ЗДОИ. Според ал.1 на този текст, това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. В случая ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ, за когото е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по поставените въпроси по начина и в сроковете, регламентирани в закона.

Съгласно чл.28, ал.1 от ЗДОИ, заявленията се разглеждат не по-късно от 14 дни след датата на регистрирането им. Този срок може да бъде удължен, но с не повече от 10 дни, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка (чл.30, ал.1 от ЗДОИ).

В случая заявлението е регистрирано в ГДИН на 29.07.2024г., като в 14-дневния срок по чл.28, ал.1 от ЗДОИ задълженият субект не се е произнесъл по него. В същото време не са налице и данни за предприето удължаване на срока по чл.30 от ЗДОИ. Съответно срокът, в който административният орган е трябвало да се произнесе, е изтекъл на 12.08.2024г., като към тази дата няма произнасяне. Жалбата до съда е

подадена в едномесечния срок по чл.149, ал.2 от АПК (на 28.08.2024 г.). Писмото, в което е записано, че се предоставя достъп до поисканата от Н. информация в пълен обем е от 05.09.2024 г. С това съдът приема, че е бил формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК.

С разпореждане № 18668 от 02.10.2024 г. жалбата беше оставена без движение, като на жалбоподателя бяха дадени указания да уточни дали поддържа жалбата си срещу мълчаливия отказ, предвид произнасянето на органа след срока. В отговор с молба от 21.10.2024 г. С. Н. заяви, че не е уведомяван за произнасянето с позитивен акт по заявлението му, с оглед на което поддържа жалбата си срещу мълчалив отказ на главния директор на ГДИН да се произнесе по неговото заявление.

Предвид разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗДОИ, единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт и в този смисъл мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което същият подлежи на отмяна.

От друга страна, разпоредбата на чл.28, ал.2 от ЗДОИ изисква органите или изрично определените от тях лица освен да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, също и да уведомят писмено заявителя за своето решение. По делото не са представени доказателства от страна на ответника за надлежно връчване на решението за предоставяне на достъп до исканата информация. Липсата на уведомяване, въпреки наличието на произнасяне по подаденото заявление, представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е самостоятелно основание за отмяна на оспорения мълчалив отказ.

По изложените съображения съдът намира жалбата за основателна, поради което оспореният с нея мълчалив отказ на главния директор на ГДИН да се произнесе по подаденото от С. Н. заявление за достъп до обществена информация следва да бъде отменен, а преписката – изпратена на административния орган за следване на процедурата по връчване на акта, с който е предоставен достъп до поисканата обществена информация.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в общ размер на 1 010 лв., от които 1000 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 10 лв. за държавна такса. Присъждане на разноските е своевременно поискано, като са представени и доказателства за реалното им заплащане.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на от С. Н. Н. мълчалив отказ на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация с вх. № М-681 от 29.07.2024 г.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” да заплати на С. Н. Н. сумата от 1010 (хиляда и десет) лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението на основание чл.40, ал.3 от Закона за достъп до обществена информация не подлежи на обжалване.

Съдия: